

føre Tilsyn med de private Jernbaner, noget, der ogsaa ved Udtalelser fra Bestyrelserne for de private Jernbaner havde faaet Udtryk i Andragender, der vare tilstillede Landstinget allerede Aaret i Forvejen. I Overensstemmelse hermed forandrede Landstinget Forslaget saaledes, at det i Virkeligheden kun blev en Lov, der dels slog fast, at de 2 Kommissarier fik en nærmere bestemt Løn, og dernæst, at for saa vidt angaar Tilsynet med de private Jernbaner, kunde Kommissarier ikke fungere længere end til 1. April 1910.

Det vil erindres, at en Del af de senest anlagte Jernbaner har forskellige Kommissarier. Det har som Regel været Amtmændene, der ere blevne beskikkede til Kommissarier for de paagældende Jernbaner. I Henhold til den Lov, som altsaa i Samlingen 1905—06 blev vedtagen uforandret her i Folketinget, ville vi til 1. April 1910 staa med en ufuldstændig Ordning, idet de Kommissarier, der nu udføre Kommissarieforretninger og navnlig ogsaa føre Tilsyn med en Del af de i Drift værende Jernbaner, ikke kunne fungere længere. For at naa til en endelig Ordning af dette er det, at dette Forslag fremsættes, og Forslaget gaar da ud paa at oprette 2 Embeder som Kommissarier med videre, et i Jylland og et paa Øerne, og de 2 Kommissarier skulle da kunne udføre de Forretninger, der ved Anlæg af Jernbaner skulle udføres af Kommissarius i Henhold til Forordningen af 5. Marts 1845, medens Tilsynet med de i Drift værende private Jernbaner foreslaas lagt ind direkte under Ministeriet. Det var det Ønske, der i sin Tid blev fremsat i Landstinget i Andragender fra de private Jernbaner, og som Landstinget altsaa tog til Følge derved, at det forandrede det her i Folketinget, vedtagne Forslag. Da Forslaget nu gaar ud paa netop at indføre den Ordning, som man den Gang baade fra Landstingets og fra de private Jernbaners Side udtalte Ønske om at faa, er det mit Haab, at det vil lykkes at faa en endelig Ordning i Overensstemmelse med det, Forslaget foreslaar, at lade Tilsynet med de private Jernbaner gaa direkte ind under Ministeriet for offentlige Arbejder.

Det tredje Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge, er Forslag til Lov om Oprettelse af et Embede som Kontorchef og et Embede som Fuldmægtig under Ministeriet for offentlige Arbejder. Sagernes Antal i Ministeriet for offentlige Ar-

bejder er steget i ret betydelig Grad, noget, der for øvrigt gælder for samtlige Ministerier. De Sager, der i væsentlig Grad have forøget Arbejdet i Ministeriet for offentlige Arbejder, ere Jernbanesager. Disse Sagers Antal er, som oplyst i Anmærkningerne til det lille Lovforslag, steget ret stærkt i de senere Aar, og det vil derfor være nødvendigt at have et særligt Kontor til Behandling af Jernbanesager. Hvis Rigsdagen maatte gaa ind paa det af mig nylig fremsatte Forslag til Lov om Kommissarier, vil dette yderligere kræve, at der i Ministeriet for offentlige Arbejder er et Kontor mere, idet Tilsynet med private Jernbaner kræver noget mere Personale i Ministeriet, hvorved man selvfølgelig saa paa den anden Side ogsaa sparer de Udgifter, der for Tiden ere forbundne med, at Kommissarius skal føre Tilsyn med de private Jernbaner. Men uden Hensyn til for øvrigt, om Forslaget angaaende Kommissarier for Jernbanerne maatte blive gennemført med den i Forslaget omhandlede Ordning, vil det være nødvendigt, at vi i Ministeriet for offentlige Arbejder faa et Kontor mere, og jeg tillader mig derfor at anbefale ogsaa dette lille Lovforslag sammen med de andre to til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag om Beværtning og Herbergeri samt Handel med stærke Drikke.

Indenrigsministeren (Berntsen): Det Lovforslag om Beværtning og Herbergeri samt om Handel med stærke Drikke, som jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er enslydende med det Forslag, som i forrige Rigsdagssamling blev forelagt om det samme Emne, og det vil være i det høje Tings Erindring, at det i Fjor forelagte Lovforslag i alt væsentligt sluttede sig til den Betænkning, som Ædruelighedskommissionen afgav i 1907. Det i Fjor indbragte Forslag blev efter 1ste Behandling henvist til et Udvalg, men Udvalget afgav ikke nogen Betænkning, kun en Beretning. Jeg finder det derfor naturligt, at Forslaget forelægges med samme Indhold som det Forslag, der var fremsat i Fjor, for at det høje Ting kan tage Stilling til dets Enkeltheder. Jeg an-